

Sygn. akt IV CO 173/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 stycznia 2017 r.

na skutek wniosku P. D. N.

o wyznaczenia sądu w trybie art. 45 kpc.

do rozpoznania skargi dłużnika P. D. N.

na czynności komornika sądowego

przy Sądzie Rejonowym w G.,

sygn. akt Km [...],

z udziałem P. F. S.

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 45 k.p.c., jeżeli w myśl przepisów kodeksu nie można na podstawie okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo. Przepis ten z mocy art. 13 § 2 k.p.c., ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu egzekucyjnym. Wobec takiej treści art. 45 k.p.c. jest oczywiste, że oznaczenie przez Sąd Najwyższy na podstawie tego przepisu właściwego sądu może wchodzić w rachubę tylko wówczas, gdy w myśl przepisów kodeksu nie można ustalić właściwości miejscowej w postępowaniu egzekucyjnym.

Sprawa dotyczy skargi na czynności komornika. Zgodnie z art. 767 § 1 zd. 3 k.p.c. Do rozpoznania skargi na czynności komornika właściwy jest sąd, przy którym działa komornik. Jeżeli do prowadzenia egzekucji został wybrany komornik poza właściwością ogólną, skargę rozpoznaje sąd, który byłby właściwy według ogólnych zasad. Zgodnie z treścią wniosku o oznaczenie sądu właściwego wierzyciel wybrał na potrzeby egzekucji komornika poza właściwością ogólną. Oznacza to, że właściwość sądu dla rozpoznania skargi na czynność komornika powinna być rozpoznana przez sąd, który byłby właściwy według ogólnych zasad. Nie może być wątpliwości, że chodzi tu o sąd rejonowy, przy którym działa komornik, właściwy do przeprowadzenia egzekucji danym sposobem. Błędnie zatem wnioskodawca powołuje się w tym zakresie na właściwość ogólną wynikającą z art. 27 k.p.c. Jak wynika z załączonej skargi na czynności komornika oraz zawiadomienia o wszczęciu egzekucji sprawa egzekucyjna dotyczy kilku sposobów egzekucji, w tym egzekucji z ruchomości, wynagrodzenia za pracę, rachunków bankowych i innych wierzytelności i praw majątkowych. Właściwość miejscowa sądu wynika więc z przepisów o tych sposobach egzekucji (m.in. 844 § 1, art. 880, art. 889 § 1, art. 895 § 1 k.p.c.).

aw

jw